

49. ФЕСТИВАЛ "ДАНИ КОМЕДИЈЕ".
ЈАГОДИНА 20 – 27. МАРТ 2023.

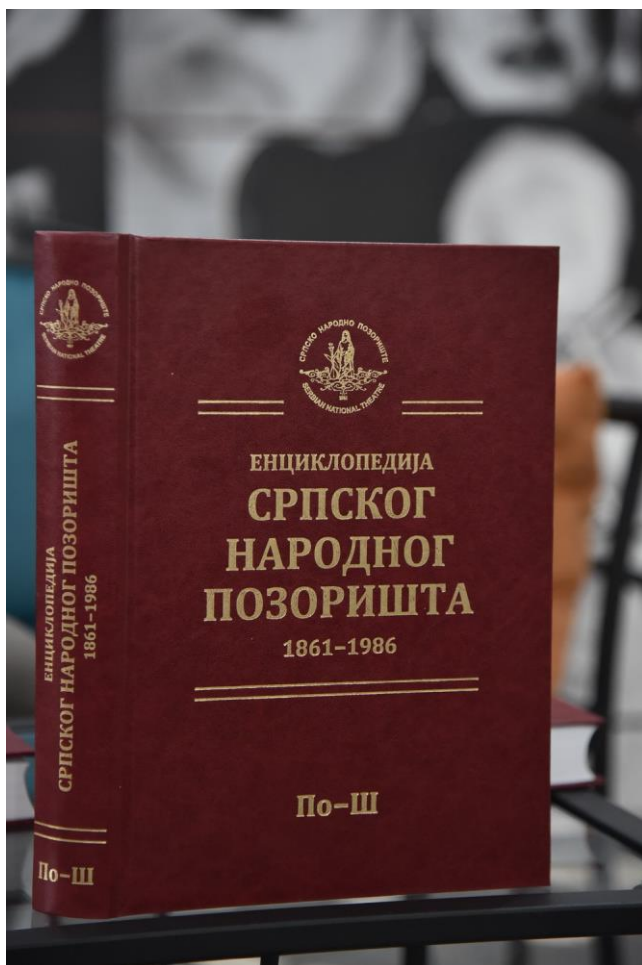
БИЛТЕН

уредник: Марија Милићевић
техничка припрема: Зоран Стојковић
фотографија: Виктор Стојановић
графичка обрада фотографије: Ненад Ђукић

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ – ПРОМОЦИЈА ЕНЦИКЛОПЕДИЈЕ СРПСКОГ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Уочи друге такмичарске представе „Чиста кућа“, у галерији Културног центра, у оквиру разноврсног пратећег програма промовисана је Енциклопедија Српског народног позоришта из Новог Сада. У настајању енциклопедије учествовало је преко стотину сарадника, а пројекат на ком је рађено деценијама посвећен је глумцима, писцима, редитељима, сценографима, публици и њеним громогласним аплаузима. На промоцији су говорили Александар Саша Милосављевић, позоришни критичар, театролог и члан Уметничког савета фестивала Дани комедије и др Зоран Ђерић, управник Српског народног позоришта. Ово је прва промоција поменуте енциклопедије од изласка из штампе, а следе представљања и на другим српским фестивалима и позориштима.

**ЧИСТА КУЋА
(НЕ)ЧИСТА КОМЕДИЈА**

У пажљиво одабраној селекцији редитеља Небојше Брадића представа за друго фестивалско вече била је „Чиста кућа“ у извођењу Атељеа 212, по тексту Саре Рул, у режији младе Андреје Пјевић. Славна америчка списатељица Сара Рул, је са „Чистом

кућом“ 2005. године била у финалу за Пулицерову награду за најбољу драму, каже да је инспирацију за овај комад пронашла на једној журци када је чула искуство докторке која је одвела своју служавку у болницу на терапију како би је натерала да очисти кућу. Талентована редитељка режирала је ову представу као мастер рад на Факултету драмских уметности у Београду, а ексцентричне јунаке вишеструко награђиване Саре Рул играју Радмила Томовић, Хана Селимовић, Драгана Ђукић, Владислав Михаиловић и Наталија Степановић.

Иако би се на први поглед рекло да је ово типично женска представа која се бави углавном женским питањима и односима, у овој мелодрами, драми апсурда, комедији (свако је доживео на свој начин) ликови се баве разним парадигмама, ксенофобијом, класним питањима, културолошким разликама...

У „Чистој кући“ је било прегршт нијанси хумора које су се сударале са жанровима, а како су истакли актери представе, то није случајност, јер, како кажу „Ни живот није чист жанр“.

Ипак, изгледа да јагодинска публика преферира чист жанр те је „Чиста кућа“ добила просечну оцену 3,64, али свакако остаје чињеница да су у њој забележена сјајна глумачка остварења.

ПРОМОЦИЈА ПОЗОРИШНИХ НОВИНА *ЛУДУС*

У среду, 22 марта, као део пратећег програма 49. Дана комедије промовисане су позоришне новине *Лудус* које су прошле, 2022. године прославиле свој 30. рођендан. О историјату и значају *Лудуса*, поузданог извора података о нашој позоришној уметности, том приликом говорили су Александар Саша Милосављевић, театролог, позоришни критичар, један од оснивача и члан редакције *Лудуса* и Татјана Њежић, главна и одговорна уредница позоришних новина *Лудус*.

НИСМО ИЗНЕВЕРИЛИ МОЛИЈЕРА

Треће фестивалске вечери јагодинска публика видела је „Гартиф“, представу насталу по мотивима Молијеровог текста, а извело је Народно позориште Сомбор у копродукцији са Српским народним позориштем Нови Сад. Текст има дугу историју различитих интерпретација, препознатљив је у свакој земљи и у сваком времену, а режија Игора Вука Торбице је нешто што ће се препричавати годинама. Овде је реч о савременијој верзији Молијеровог комада. Наиме, у оригиналном тексту драме централна тема су религиозно лицемерје и лаж, а у адаптацији генијалног Торбице тема се усмерава на актуелне проблеме у друштву која се представља кроз оквир породице. Иако представа указује на нашу моралну слабост, изманипулисаност, апатичност млађих генерација, опчињеност вођама и лаж, актери кажу да редитељу није била намера осуда и да ово није само прича о тиранији, већ и о нама самима.

„Ова представа је освајање моје сценске слободе“, рекла је Хана Селимовић која игра Дорину која скоро све време има интеракцију са публиком на готово хипнотишући начин. Од почетка све до самог краја публика саосећа са њом јер је само она свесна шта се дешава око ње док су сви други потпуно обневидели. Дobar део текста говори се у стиховима које је написао редитељ са којим је читав процес стварања овог уметничког дела, како кажу актери, био изузетно спонтан и лак, јер је Игор Вук Торбица био прилично конкретан и одређен. Ова жанровска фузија без јасних и оштрих резова настала је пре четири године, а играна је педесетак пута. Ипак, глумци кажу да им је

учешће на овогодишњем фестивалу Дани комедије било од посебног значаја јер смех је управо тај који нас тера да се суочимо са оним што вешто „бацамо под тепих“. Оно што је сигурно је да ће овај позоришни комад свима нама дуго остати у сећању, а осећаја најужности након последње сцене ћемо се тешко ослободити. Публика је за „Тартиф“ у режији Игора Вука Торбице дала просечну оцену 4,57, а он је њој подарио нешто што нема цену.

IBI THE GREAT И БИ АВАНГАРДА

Јагодинска публика је као четврту такмичарску представу на овогодишњим Данима комедије гледала IBI THE GREAT, у извођењу Народног позоришта Сомбор, насталу на оквирним мотивима чувене позоришне драме „Краљ Иби“ француског писца Алфреда Жарија, док режију потписује један од најконтроверзнијих редитеља са ових простора. Андрашу је и овога пута пошло за руком да шокира и подели публику на оне који ће по изласку из сале бити љути и на оне који ће данима говорити како их је ова представа која има елементе пародије, фарсе и гротеске одушевила.

Позоришна и филмска глумица Биљана Кескеновић је током разговора после представе истакла да је било јако изазовно, да никада није имала сличан задатак и да је за рад са Урбаном потребна велика храброст јер, како каже, у Србији нема оваквих представа и додаје да је та подељеност публике на симпатизере и оне који их осуђују и била њихов циљ. Да позориште треба да буди разне врсте емоција мисли и Срђан Алексић, члан глумачког ансамбла Народног позоришта Сомбор који је пореклом из Јагодине. „Увек је узбудљиво играти у свом родном граду јер имам појачану одговорност према публици. Ја не видим кога има у сали, али они виде мене. Волео бих да имам прилику да чешће играм овде“, рекао је Алексић.

Комад је први пут изведен 1986. године у Паризу као идејна претеча надреализма и дадаизма, те се сматра антологијским комадом. „Краљ Иби“ је била култна представа Атељеа 212 из 1964. године, у режији Љубомира Муција Драшковића у којој је главну улогу маестрално одиграо Зоран Радмиловић.

Јагодинска публика ову несвакидашњу верзију представе IBI THE GREAT оценила је са 4,02, а кући, верујте, нико није отишао равнодушан.

ЧИЗМА МАЧКУ ЧУВА

У оквиру пратећег програма 49. Дана комедије, на радост наше најмлађе позоришне публике, Градско позориште Јагодина извело је представу „Чизма мачку чува“ у режији Петра Митића.

ПРОМОЦИЈА ЕДИЦИЈЕ АРС СЦЕНА ИЗДАВАЧКЕ КУЋЕ КЛИО

У богат пратећи програм 49. фестивала Дани комедије уврстили смо и промоцију едиције АРС СЦЕНА издавачке куће КЛИО која је одржана у галерији Културног центра уочи четврте такмичарске представе. Ова едиција конципирана је као систематско тражење одговора на многе недоумице у просуђивању резултата и подстицање развоја уметничке праксе. Један од њених задатака је и да понуди теоријски, критички и историјски увид у стваралачку праксу позоришних уметника. Том приликом говорили су Зоран Хамовић, главни уредник и директор издавачке куће КЛИО, Жељко Јовановић, драматург и уметнички директор Позоришта на Теразијама, Александар Саша Милосављевић, позоришни критичар и театролог и Небојша Брадић, селектор и уметнички директор 49. фестивала Дани комедије.

ЗА КАКВУ СМО КОМЕДИЈУ ДАНАС СПРЕМНИ?

На Факултету педагошких наука, у оквиру пратећег програма 49. фестивала смеха одржан је округли сто на тему „За какву смо комедију данас спремни“. Модератор је био Небојша Брадић, редитељ и уметнички директор фестивала Дани комедије и Александар Милосављевић, позоришни критичар и театролог.

Учествовали су и Жељко Хубач, драматург Народног позоришта и писац, Бојан Јовановић, уметнички директор Народног позоришта „Бора Станковић“ из Врања, Александра Гловацки, модератор разговора о представама на фестивалу, Жељко Јовановић, уметнички директор Позоришта на Теразијама, др Мирослав Радоњић, директор Стеријиног позорја, Милош Латинковић, управник Битеф театра и Миливоје Млађеновић, селектор фестивала Стеријино позорје.

У четворосатном разговору говорило се о ситуацији у нашим позориштима. Констатовано је да нема довољно комедија на репертоарима, да млади драмски писци не пишу комедије или комаде са елементима комедије, а један од разлога је финансијске природе. Такође је истакнута немогућност да позоришта поставе ансамбл представе на репертоаре због ангажмана глумаца у хипер продукцији телевизијских серија, као и да када су у позоришту на сцени користе иста глумачка средства као у серијама.

На крају се искристалисала нада да ће овај период неангажовања младих драматурга да прође и да ће се појавити у једном тренутку младе наде које ће се посветити овом жанру.

Оригинална излагања учесника или допуне које буду дали, биће објављене у часопису Комедија који издаје Културни центар, оснивач фестивала.

СИТНИЦЕ КОЈЕ ЖИВОТ ЗНАЧЕ ПРЕДСТАВА КОЈА НЕ ЛАЖЕ

Пета такмичарска представа на фестивалу који ће следеће године прославити свој 50. рођендан била је „Ситнице које живот значе“ коју је извело Народно позориште у Београду у копродукцији са Бео Арт-ом и Центром за културу Тиват. Текст је 2016. написао италијански писац Лоренцо Мароне, а режију потписује Андреј Носов. И пре првих извођења ова представа је дошла у жижу регионалне културне јавности и добила једно симболично и носталгично обележје, будући да је лик главног јунака био додељен Бранку Цвејићу, који је на жалост преминуо седамнаест дана пре премијере у Тивту. Уз само десет проба, у његов лик је „ускочио“ Младен Андрејевић који каже да му је, чим је прочитао сценарио, све било блиско и јасно, у шта смо и ми као публика уверени јер је савршено приказао лик Чезареа Ануцијате, књиговође који своје пензионерске дане проводи уз алкохол, цангризање и у друштву даме сумњивог морала али великог срца. Дакле, у фокусу ове топле приче на коју смо реаговали смехом, понекад и горким уздахом је главни лик, усамљени циник који тек на заласку живота почиње да саосећа са другим људима. Редитељ Андреј Носов каже да је све што је реално у нашим животима и свакодневици уткано у ову представу чија је јасна порука да време брзо пролази и да људи пропуштају прилику да буду блиски са најближима и истиче да све прећутане ситнице постају изузетно важне онда када угледају светлост дана.

Шта волимо? Шта не подносимо? На чему смо захвални? Шта можемо променити? Како ћемо бити бољи и себи и другима? Ове „ситнице“ ће обележити наше животе, а ми бележимо оправдано високу оцену за СИТНИЦЕ КОЈЕ ЖИВОТ ЗНАЧЕ - 4,81.

**МОНОДРАМА "ЖЕНА ИЗ ПОРТО ПИМА" У ИЗВОЂЕЊУ ЈУГОСЛАВА
КРАЈНОВ**
Винарија „Пиано“

ПРОМОЦИЈА ИЗДАЊА СТЕРИЈИНОГ ПОЗОРЈА И ПОЗОРИШНОГ ЧАСОПИСА СЦЕНА

Шесто фестивалско вече започели смо представљањем издања Стеријиног позорја и разговором о позоришном часопису *Сцена* који је светлост дана угледао давне 1965. године. Том приликом говорили су др Мирослав Радоњић, директор Стеријиног позорја, Милош Латиновић, главни и одговорни уредник часописа *Сцена* и Александар Саша Милосављевић у својству члана редакције поменутог позоришног часописа.

НИШ ПИШЕ ИСТОРИЈУ

Шесту такмичарску представу НЕКИ ТО ВОЛЕ ВРУЋЕ по мотивима истоименог култног филма извело је Народно позориште Ниш. Адаптацију чувеног филма из 1959. режирао је првак драме позоришта у Нишу Александар Маринковић, који тумачи и једну од главних улога у овом сјајном мјузиклу. Публика је скоро пуна три сата уживала, смејала се и играла у ритму музике заједно са глумцима и многобројним плесачима.

Мјузикл је био велики изазов и за саме глумце, а Драгана Мићаловић (Пуслица) је инспирацију за своју улогу пронашла у реченици која се приписује славној Мерлин. „Ја сам добра али нисам анђео. Грешна сам али нисам ђаво, ја сам само једна девојчица у великом свету која жели да нађе неког кога ће да воли“ и тиме заинтригирала публику која је испунила салу до последњег места. У представи играју и Јасминка Хоџић, Урош Милојевић, Данило Петровић, Јован Крстић, Стефан Младеновић, Братислава Милић и Маја Дејановић, а на сцени је био и велики број хориста, плесача и чланова оркестра. Овај мјузикл је до сада био изведен на неколико фестивала – софијском фестивалу мјузикла, барском Летопису и 31. Данима Зорана Радмиловића где је оцењен као најбоља представа по избору публике са просечном оценом 9.91. А у Јагодини Нишлије пишу историју: просечна оцена 4,93 је апсолутни рекорд када је реч о високим оценама од оснивања фестивала Дани комедије који ће следеће години прославити пола века постојања.

ЦРНОГОРЦИ ОБЕЛИЛИ ОБРАЗ

Последњу представу на 49. Данима комедије одиграли су чланови ансамбла Црногорског народног позоришта који су за само једно вече лако пронашли пут до љубитеља комедије и отворили врата регионалном карактеру фестивала. Гледали смо БЛАДИ МУН у режији Ане Ђорђевић која је специјално за потребе ЦНП-а написала нову верзију своје драме „Црна кутија“ настале по узору на италијанску комичну драму из 2016. „Савршени странци“ која је добила своје место у Гинисовој књизи рекорда као филм са чак 18 римејкова. Филм почиње тако што се седам пријатеља окупља на вечери. На почетку вечери, Ева која је љубавни терапеут, говори својим пријатељима како је убеђена да многе везе и бракови не би опстали када би партнери међусобно читали поруке на телефонима. Пријатељи, разговарајући и полемишући о овој теми одлучују да играју игру. Свако од њих ставља свој телефон на сто и мора да прочита сваку поруку коју прими и да сваки телефонски позив пусти на спикерфон, тако да и

остали могу да чују разговор. У почетку игра је деловала бесмислено јер нико није имао ништа да сакрије, али временом поруке и позиви постају тајнији. Ликови се уплићу у мрежу лажи, а до краја вечери сви бракови, пријатељства и везе бивају уништени.

Редитељка је причу сместила у црногорски миље, донекле изменила односе, продубила сукобе, и додала још један лик - Сунчицу коју игра глумица Бранка Оташевић. Поред ње у овој изузетно допадљивој комедији у чијој је позадини наша не тако допадљива реалност играју и Сања Вујисић, Никола Перишић, Кристина Обрадовић, Александар Гавранић, Филип Ђуретић, Маша Божовић и Стеван Вуковић. Црногорци су јагодинску публику, судећи и по овацијама након представе и по високој оцени 4,69 и више него одушевили а они ће се кући вратити са сјајним утисцима о нама и са жељом да сарађујемо и убудуће.

ОДЛУКЕ СТРУЧНОГ ЖИРИЈА

49. ФЕСТИВАЛА „ДАНИ КОМЕДИЈЕ“

Награда „Мија Алексић“ за најбољу представу додељује се представи “Тартиф“ Жан Батист Поклен Молијера, у режији Игора Вука Торбице и извођењу Народног позоришта Сомбор у копродукцији са СНП Нови Сад.

Статуета „Ђуран“ за најбољу режију додељује се Игору Вуку Торбици за режију представе “Тартиф“ Жан Батист Поклен Молијера, у извођењу Народног позоришта Сомбор у копродукцији са СНП Нови Сад.

Статуету „Ђуран“ за најбоља глумачка остварења добили су:

1. Младен Андрејевић, за улогу Чезареа у представи “Ситнице које живот значе“ Лоренца Маронеа у извођењу Народног позоришта у Београду, Бео арт-а и Центра за културу Тиват.
2. Хана Селимовић, за улогу Вирциније у представи „Чиста кућа“ Саре Рул у извођењу Атељеа 212, Београд.
3. Урошу Милојевићу, за улогу Џерија у представи „Неки то воле вруће“ у извођењу Народног позоришта Ниш.

Награда „Никола Милић“ за најбољу епизодну улогу додељује се Даници Грубачки за улогу Маријане у представи “Тартиф“ у извођењу Народног позоришта Сомбор у копродукцији са СНП Нови Сад. Награда за најбољу младу глумицу додељује се Јелени Тркуља за улогу Хелен Хабард у представи „Убиство у Оријент експресу“ Агате Кристи, у извођењу Позоришта „Бошко Буха“ Београд.

Награда за најбољег младог глумца додељује се Стевану Вуковићу за улогу Стефана у представи „Блади мун“ у извођењу Црногорског народног позоришта, Подгорица.

Награда за костимографију додељује се Марини Меденици за костимографију у представи „Убиство у Оријент експресу“ у извођењу Позоришта „Бошку Буха“ Београд

Награда за сценографију додељује се Весни Поповић за сценографију у представи „Убиство у Оријент експресу“ у извођењу Позоришта „Бошко Буха“ Београд.

Награда „Миодраг Петровић Чкаља“ и статуета „Јованча Мицић“ за најсмешнију представу по оцени публике додељује се представи „Неки то воле вруће“ у извођењу Народног позоришта Ниш и режији Александра Маринковића.

Награда за животно дело додељује се драмском уметнику Милану Гуговићу.

Тартиф - награда „Мија Алексић”
за најбољу представу

Игор Вук Торбица - статуета „Ђуран” за
најбољу режију

Младен Андрејевић - статуета „Ђуран” за улогу
Чезареа у представи „Ситнице које живот значе”

Хана Селимовић - статуета „Ђуран” за улогу
Вирциније у представи „Чиста кућа”

Урош Милојевић - статуета „Ћуран” за улогу Џерија у представи „Неки то воле вруће”

Даница Грубачки - награда „Никола Милић” за најбољу епизодну улогу, Маријана у представи „Гартиф”

Јелена Труља - награда за најбољу младу глумицу за улогу Хелен Хабард у представи „Убиство у Оријент експресу”

Стеван Вуковић - награда за најбољег младог глумца за улогу Стефана у представи „Блади мун”

Марина Вукасовић Меденица - награда за костимографију у представи „Убиство у Оријент експресу“

Весна Поповић - награда за сценографију у представи „Убиство у Оријент експресу“

Неки то воле вруће - награда „Миодраг Петровић Чкаља“ и статуета „Јованча Мицић“ за најсмешнију представу по оцени публике

Порука за Светски дан позоришта 2023. године

Самиха Ајуб, Египат

СВИМ МОЈИМ ПРИЈАТЕЉИМА, ПОЗОРИШНИМ УМЕТНИЦИМА СВЕТА

Пишем вам ову поруку за Светски дан позоришта и, ма колико била испуњена срећом што вам се обраћам, сваки део мога тела дрхти под тежином онога због чега сви ми – уметници у позоришту и ван њега – патимо, односно због огромног притиска и помешаних осећања поводом стања у којем се свет данас налази. Нестабилност је директан производ онога кроз шта наш свет пролази на плану конфликта, ратова и природних

катастрофа које су имале разарајуће ефекте, не само на наш материјални свет, већ и на наш духовни свет и наш унутрашњи мир.

Обраћам вам се данас са осећањем да је цео свет постао група изолованих острва, или као бродови који плове по хоризонту пуном магле, док сваки од њих диже једра и плови без навођења, не видевши ништа на хоризонту што би могло да га наводи, али, упркос томе, наставља да плови, надајући се да ће пронаћи сигурну луку у којој ће се моћи скрасити након дугог лутања усред заглашујућег мора.

Ми никада нисмо били боље повезани но што смо данас, али, у исто време, никада нисмо били несложнији и удаљенији но што смо данас. Ту лежи драмски парадокс који нам намеће савремени свет. Упркос томе, чему сви сведочимо, на пољу припајања у протоку информација и модерној комуникацији која је срушиле све баријере географских граница, конфликти и тензије којима свет сведочи, прелазе границу логичке перцепције и стварају, унутар тог привидног припајања, фундаментално одступање које нас удаљава да истинске суштине људскости у свом најједноставнијем облику.

У својој првобитној суштини, позориште је чисто људски чин који се заснива на истинској суштини људскости, а то је сам живот. Као што је рекао Константин Станиславски, велики пионир позоришта, „никада немој долазити у позориште у прљавим ципелама. Скините прашину и блато напољу. Оставите све своје мале бриге, размирице, ситне тешкоће – све ствари које уништавају ваш живот и одвлаче вам пажњу од уметности – заједно са својом одећом, на улазу у позориште“. Када се попнемо на бину, пењемо се живећи само један живот, живот једног живог бића, али тај живот може да се подели и умножи у много других живота које износимо у свет тако да и он оживи, напредује и шири свој мирис другима.

То што радимо у свету позоришта као драматурзи, редитељи, глумци, сценографи, певачи, музичари, кореографи и техничка подршка, односно то што сви ми радимо без

изузетка, чин је стварања живота који није постојао пре но што смо ми ступили на сцену. Тај живот заслужује да га води брижна рука, да га загрле груди пуне љубави, да га разуме топло срце, и да му здрав разум да разлоге због којих треба да настави напред и да преживи.

Не претерујем када кажем да је то што ми радимо на бини чин самог живота и стварања живота ни из чега, као сјај у тами који обасјава мрак ноћи и даје му топлину. Ми смо ти који дајемо животу раскош. Ми смо ти који га оличавамо. Ми смо ти који га чинимо животним и смисленим. И ми смо ти који му дајемо разлоге да га разумемо. Ми смо ти који користимо светлост уметности да бисмо се супротставили тами незнања и екстремизма. Ми смо ти који прихватамо доктрину живота како би се тај живот ширио по свету. Због тога, ми улажемо труд, време, зној, сузе, крв и лепоту, искрено верујући да је живот вредан живљења.

Обраћам вам се данас не само да бих говорила или славила оца свих уметности, „позориште“, на овај Светски дан позоришта. Уместо тога, позивам вас да се ујединимо, сви ми, држећи се за руке, раме уз раме, и да викнемо из свег гласа, као што смо навикли на сценама својих позоришних кућа, да наше речи пробуде савест целог свега и да потраже изгубљену суштину човека унутар нас самих. Човека који је слободан, толерантан, љубазан, саосећајан, нежан и отворен. И да наше речи одбаце гнусну слику бруталности, расизма, крвавих сукоба, једноумља и екстремизма. Човек хода земљом и живи под небом хиљадама година и наставиће то да ради и у будућности. Извадите га из муља ратова и крвавих сукоба и замолите га да их остави пред вратима позоришта. Можда ће наша људскост, која се замаглила у сумњи, једном опет постати категоријска сигурност која нас све чини уистину способнима да будемо поносни на то што смо људи и што смо сви заједно у простору људскости.

Мисија нас драматурга, чувара ватре просветитељства, још од појављивања првог глумца на првој бини, јесте да будемо у првим редовима супротстављања свему што је ружно, криво и нељудско. Ми се боримо против тога са свиме што је лепо, чисто и људско. Ми, и нико други, имамо могућност да ширимо живот.

Хајде да га ширимо заједно зарад једног света и једног човечанства.

Културни центар
"Светозар Марковић"
Јагодина

Директор
Зорица Стојиновић

Уметнички директор
Небојша Брадић

Селектор фестивала
Небојша Брадић

Стручни жири
Жељко Јовановић, драматург и позоришни критичар
Борка Голубовић Требјешанин, новинар листа ПОЛИТИКА и позоришни критичар
Драган Петровић Пеле, драмски уметник

Дизајн пропагандног материјала за 49. фестивал
Слободан Штегић

Секретар фестивала
Марија Милојевић Рацић

Медијатор
Александар Гловацки

За импресум
Издавач : Културни центар **"Светозар Марковић"** Јагодина
www.kcjagodina.rs

За издавача
Зорица Стојиновић, директор

Штампа
Златна књига Јагодина

